

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1815_251-intro-shoot-idm216.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Golgatha

“Golgatha” beretter ud fra Lukasevangeliet kapitel 23 om Jesu korsfæstelse og død. Digtets 15 strofer bevæger sig fra en gendigtning af Lukasevangeliet i strofe 1-10 til en tydning (strofe 11-14). Sidste strofe rummer et fortæller-jegs skildring af sin vej til Golgata. Kompositionen med gendigtning og tydning er inspireret af Kingo (Lundgreen-Nielsen 1980, s. 566). Beskrivelsen af Golgata og dets landskab ændrer sig efter Jesu død. Træet, der i strofe 2 er visnet og hvis “Blomst er Pine”, forvandler sig til livets træ i strofe 12. På livets træ (et billede på korset) findes himmelske druer, der kan læge (strofe 13). Fortælleren vil gå til Golgata med sit kors; verdens eng skal ikke holde ham tilbage med sin skønhed, for denne har døden i sin drue (“Slangen lurer i dit Skjød, / Død er i din Drue”, strofe 15). Ifølge Lundgreen-Nielsen kan træ- og druebillederne ses som en protest mod Oehlenschlägers brug af samme. I Oehlenschlägers digte “Getsemane og Golgatha” og “Den hellige Nadvere” fra *Poetiske Skrifter* (1805) anvendes billederne som paralleller med den levende natur, hvorimod Grundtvig gør dem til modsætninger (jf. Lundgreen-Nielsen 1980, s. 566). Digtet har intet oplysende tillæg, men ud fra dets placering i *Kvædlinger* må det være forfattet i 1812.